

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA



EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tiedotusosasto

LEHDISTÖTIEDOTE nro 52/07

18.7.2007

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa C-231/05

Oy AA

KANSALLINEN LAINSÄÄDÄNTÖ, JONKA MUKAAN TYTÄRYHTEISÖ, JOKA ASUU KYSEISESSÄ JÄSENVALTIOSSA, EI VOI VÄHENTÄÄ VERONALAISESTA TULOSTAAN ULKOMAISELLE EMOYHTEISÖLLEEN ANTAMAANSA KONSERNIAVUSTUSTA, ON YHTEENSOPIVA YHTEISÖN OIKEUDEN KANSSA

Tällaisen vähennyskelpoisuuden hyväksyminen vaarantaisi sellaiset tavoitteet, jotka liittyvät verotusvallan tasapainoiseen jakautumiseen jäsenvaltioiden välillä ja veronkierron ehkäisemiseen, kun näitä tavoitteita tarkastellaan yhdessä

Suomen lainsäädännössä säädetään mahdollisuudesta vähentää yhteisön veronalaisesta tulosta konserniavustus, jonka yhteisö antaa toiseen samaan konserniin kuuluvalle yhteisölle.¹ Tämän mahdollisuuden käytölle on kuitenkin asetettu edellytyksiä, joihin kuuluu muun muassa vaatimus siitä, että konserniavustuksen antaja ja saaja ovat kotimaisia yhteisöjä.

Oy AA, joka on Suomen oikeuden mukaan perustettu yhtiö, on toisessa jäsenvaltiossa kotipaikkaansa pitävän emoyhtiö AA Ltd:n tytäryhtiö. Oy AA:n tarkoituksena oli antaa AA Ltd:lle rajat ylittävä konserniavustus emoyhtiönsä taloudellisen tilanteen turvaamiseksi.

Keskusverolautakunta katsoi, ettei tällaista konserniavustusta voida pitää menona, jonka Oy AA voisi vähentää veronalaisesta tulostaan. Oy AA riitautti kyseisen ratkaisun korkeimmassa hallinto-oikeudessa, joka on esittänyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle kysymyksen siitä, onko Suomen lainsäädäntö tältä osin yhteensopivaa yhteisön oikeuden kanssa.²

Yhteisöjen tuomioistuin toteaa ensiksi, että siltä osin kuin kyse on mahdollisuudesta vähentää emoyhteisölle annettu avustus menona, Suomen lainsäädännössä kohdellaan Suomessa asuvia tytäryhteisöjä keskenään eri tavalla sen mukaan, onko emoyhteisön kotipaikka tässä samassa jäsenvaltiossa vai ei. **Ulkomaisten emoyhteisöjen tytäryhteisöjä kohdellaan näin ollen verotuksessa epäedullisemmin** kuin suomalaisten emoyhteisöjen tytäryhteisöjä.

¹ Laki konserniavustuksesta verotuksessa (825/1986, 21.11.1986).

² EY 43, EY 56 ja EY 58 artikla sekä eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annettu neuvoston direktiivi 90/435/ETY (EYVL L 225, s. 6), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/123/EY (EUVL 2004, L 7, s. 41).

Yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että tällainen **erilainen kohtelu merkitsee sijoittautumisvapauden rajoittamista**.

Seuraavaksi yhteisöjen tuomioistuin palauttaa mieliin, että sijoittautumisvapauden rajoitus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos sitä voidaan pitää perusteltuna yleistä etua koskevista pakottavista syistä, ja kun kyseisellä rajoituksella voidaan taata kyseessä olevan tavoitteen toteutuminen, eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Yhteisöjen tuomioistuin huomauttaa, että jos rajat ylittävä konserniavustus voitaisiin vähentää antajansa veronalaisesta tulosta, seurauksena olisi, että konserni voisi vapaasti valita jäsenvaltion, jossa tytäryhteisön voitot verotetaan, siirtämällä voitot pois kyseisen tytäryhteisön veron määräytymisperusteesta, ja silloin, kun tätä avustusta pidetään veronalaisena tulona avustuksen saajana olevan emoyhteisön jäsenvaltiossa, sisällyttämällä ne emoyhteisön veron määräytymisperusteeseen. **Tämä vaarantaisi itse järjestelmän, joka koskee verotusvallan jakautumista jäsenvaltioiden välillä**, koska konsernin tekemän valinnan mukaan tytäryhteisön jäsenvaltion olisi luovuttava oikeudestaan verottaa kyseisen tytäryhteisön asuinvaltiona tytäryhteisön tuloa, ja tämä tapahtuisi mahdollisesti emoyhteisön kotipaikan jäsenvaltion hyväksi.

Lisäksi mahdollisuus siirtää tytäryhteisön veronalainen tulo emoyhteisölle, jonka kotipaikka on jossain toisessa jäsenvaltiossa, **merkitsee vaaraa siitä, että konsernissa tehdään täysin keinotekoisilla järjestelyillä tulonsiirtoja** yhteisölle, joiden kotipaikat ovat jäsenvaltioissa, joissa sovelletaan pienimpiä verokantoja tai joissa tätä tuloa ei verotettaisi.

Yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että kun näitä perusteita tarkastellaan yhdessä, Suomen lainsäädännöllä tavoitellaan EY:n perustamissopimuksen kanssa sopusoinnussa olevia perusteltuja päämääriä, jotka liittyvät yleistä etua koskeviin pakottaviin syihin.

Yhteisöjen tuomioistuin toteaa lopuksi, että vaikka Suomen lainsäädännön erityisenä tavoitteena ei ole evätä siinä säädettyä veroetua täysin keinotekoisilta järjestelyiltä, jotka eivät vastaa taloudellista todellisuutta ja jotka on luotu tarkoituksena välttää vero, joka tavallisesti pitäisi maksaa kotimaassa harjoitetun toiminnan tuottamista voitoista, **tällaisen lainsäädännön voidaan kuitenkin katsoa olevan oikeassa suhteessa tavoiteltuihin päämääriin nähden**, kun niitä tarkastellaan yhdessä, koska veroedun laajentaminen koskemaan rajat ylittäviä tilanteita johtaisi siihen, että konsernit voivat vapaasti valita jäsenvaltion, jossa niiden voittoja verotetaan, ja sivuuttaa tytäryhteisön jäsenvaltion oikeuden verottaa sen alueella harjoitetun toiminnan tuottamia voittoja.

Näin ollen yhteisöjen tuomioistuin toteaa, **ettei yhteisön oikeuden kanssa ristiriidassa ole jäsenvaltion lainsäädännöllä perustettu järjestelmä, jonka mukaan tytäryhteisö, joka asuu tässä jäsenvaltiossa, voi vähentää veronalaisesta tulostaan emoyhteisölleen antamansa konserniavustuksen vain, jos emoyhteisön kotipaikka on tässä samassa jäsenvaltiossa**.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido yhteisöjen tuomioistuinta.

Tämä lehdistötiedote on saatavissa seuraavilla kielillä: FR EN FI

Tuomion koko teksti on Internetissä

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=FI&Submit=rechercher&numaff=C-231/05>

Se on tavallisesti luettavissa kello 12:sta (CET) lähtien tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler

Puh. +352 4303 3127, faksi +352 4303 3656